

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

16 maart 2004

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Jan Van Duppen en Carlo Daelman –

houdende de verplichting tot het plaatsen van rookdetectoren in woongelegenheden

AMENDEMENTEN

Zie :

1798 (2002-2003)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Verslag over hoorzitting

AMENDEMENT Nr. 1

**voorgesteld door de heren Carlo Daelman,
Jan Van Duppen en Dirk De Cock,
mevrouw Dominique Guns
en mevrouw Ann De Martelaer**

Opschrift

Het opschrift vervangen door wat volgt :

“Voorstel van decreet houdende het stimuleren van de beveiliging van woongelegenheden door rookmelders”.

AMENDEMENT Nr. 2

**voorgesteld door de heren Carlo Daelman,
Jan Van Duppen en Dirk De Cock,
mevrouw Dominique Guns
en mevrouw Ann De Martelaer**

Artikelen 2 tot 5

De artikelen 2, 3, 4 en 5 vervangen door wat volgt :

“Artikel 2

Teneinde ten minste één rookmelder in iedere woning te kunnen plaatsen, stelt de Vlaamse regering, binnen de perken van de beschikbare begrotingskredieten, op verzoek van de gemeenten rookmelders ter beschikking.

De gemeenten worden belast met de plaatsing van de rookmelders.

De Vlaamse regering bepaalt de nadere voorwaarden voor de toekenning en de plaatsing van de rookmelders.”.

VERANTWOORDING

Dat een rookmelder op een correcte wijze geplaatst in een woongelegenheden, levens kan redden, hoeft niet verder bevestigd te worden. Daarom werd immers dit voorstel van decreet ingediend.

Aangezien evenwel een decretale verplichting om een dergelijke rookmelder te installeren zeer moeilijk controleerbaar en afdwingbaar zal zijn, wil dit amendement op het reeds ingediende voorstel van decreet de Vlaamse regering de mogelijkheid geven om een stimulerend beleid terzake te voeren, in samenwerking met de gemeentebesturen.

Het voorstel is zeer eenvoudig. De Vlaamse regering geeft aan de gemeentebesturen die mee willen doen, rookmelders. Van de gemeentebesturen wordt als tegenprestatie verwacht dat zij ervoor zorgen dat deze rookmelders op een correcte wijze in particuliere woningen geplaatst worden. Het doel is uiteraard te bekomen dat uiteindelijk elke woongelegenheden in Vlaanderen uitgerust is met minstens één rookmelder.

Hoe een gemeentebestuur deze opdracht vervult, wordt aan de gemeente zelf overgelaten. Het gemeentebestuur moet er wel absoluut voor zorgen dat de plaatsing op een correcte wijze gebeurt. Dit is bijvoorbeeld bij voorkeur aan het plafond, in het midden van de gang of de traphal waar de deuren van de slaapkamers op uitgeven.

Tijdens de plaatsing van de rookmelder bij de particulier thuis, kan tevens een onderzoek plaatsvinden of er in de woning een risico op CO-vergiftiging bestaat. CO is immers een stille doder en nog teveel waterboilers of verwarmings-toestellen zijn niet in orde of verkeerd aangesloten. Bestaat er wel degelijk een CO-risico, is bijvoorbeeld de concentratie van CO te hoog, dan verwittigt de plaatsingsdienst van de gemeente de brandweer, zodat die kan bekijken welke toestellen gevaar opleveren en welke preventiemaatregelen zich opdringen. Ook hierdoor zullen jaarlijks heel wat levens kunnen gered worden !

Het voorstel van decreet heeft dus een dubbele finaliteit : het redden van levens door enerzijds ervoor te zorgen dat een rookmelder de bewoners op tijd verwittigt voor mogelijk brand- en verstikkingsgevaar en door anderzijds van de opportuniteit gebruik te maken om de woning preventief te controleren op onder meer mogelijk CO-gevaar.

De Vlaamse overheid moet de gemeentebesturen ondersteunen, bijvoorbeeld door hen een volledig uitgewerkte brochure ter beschikking te stellen met alle informatie omtrent dit voorstel van decreet, de rookmelder, de juiste plaatsing en de juiste werking ervan evenals over het onderzoek naar CO-intoxicatie.

Dit amendement op het voorstel van decreet is geïnspireerd door een plaatselijk project in Oostende, waar de afgelopen twee jaar al bijna 10% van het woningpatrimonium werd uitgerust met rookmelders.

Iedereen die in Oostende gedomicilieerd is, kan al gedurende twee jaar een rookmelder aanvragen bij de dienst huisvesting van de stad. Zowel de rookmelder als de plaatsing ervan zijn kosteloos. Op die manier is de drempel immers heel laag : wie een rookmelder wil, moet alleen een formuliertje invullen en opsturen. Een medewerker van de huisvestingsdienst maakt dan een afspraak om de rookmelder te komen plaatsen. Hij plaatst het toestel aan het plafond, bij voorkeur in de gang of de traphal waar de deuren van de slaapkamer op uitgeven.

Aan de plaatsing van de rookmelder koppelt de stad Oostende ook een onderzoek naar de mogelijke gevaren voor CO-vergiftiging bij toestellen zoals waterboilers of verwarmingsapparaten. De medewerker van de huisvestingsdienst gaat ook na of er in de woning een risico op CO-vergiftiging bestaat. Is de concentratie van CO te hoog, dan verwittigt hij de brandweer, zodat die kan bekijken welke toestellen gevaar opleveren.

Oostende koos voor optische rookmelders. In tegenstelling tot de ionische toestellen bevatten die geen licht radio-actief materiaal. Het toestel dat de stad Oostende gebruikt, is kort nadien door Test-Aankoop uitgeroepen tot het beste toestel op de markt. Omdat Oostende de rookmelders in grote hoeveelheden aankoopt, kost een exemplaar maar 30 euro in plaats van 42 euro. Indien de Vlaamse overheid de rookmelders aankoopt, zou normaal de prijs nog lager moeten zijn.

Het Oostendse project is zonder meer een succesverhaal. Op twee jaar tijd liepen er op het stadhuis 4.726 aanvragen voor een rookmelder binnen. Intussen zijn er al 3.835 toestellen geplaatst en evenveel woningen zijn tegelijkertijd nagezien op mogelijke gevaren voor CO-intoxicatie. Het voorbeeld van Oostende krijgt ook navolging : ook Bredele start binnenkort met de verspreiding van rookmelders.

Geïnspireerd door de goede ervaringen in Oostende, zijn we er dan ook van overtuigd dat het beter is de rookmelders kosteloos te verdelen eerder dan ze te verplichten. Door ze te laten plaatsen, ben je ook zeker dat ze goed geplaatst worden. Bovendien kan van de gelegenheid gebruik gemaakt worden om de woning te onderzoeken op CO-vergiftiging. Hierdoor zullen vele levens gered kunnen worden.

Alle Vlaamse gemeenten die aan dit project willen meewerken maken een duidelijke afspraak met de Vlaamse overheid. Vlaanderen stelt de rookmelders vervolgens ter beschikking van de gemeente op voorwaarde dat deze ervoor zorgt dat de rookmelder op een correcte manier geplaatst wordt én dat de woning onder meer ook onderzocht wordt op CO-vergiftigingsgevaren.
